

سنگ تراش ساختمان های فرودگاه و شرکت نفت

مهارت ابراهیم جوان در کار سنگ تراشی، کم کم نظر مسئولان را جلب می کند تا از او برای ساخت پروژه های دولتی کمک بگیرند. ابراهیم، رونق کارش را ناشی از مهارتش می داند و می گوید: «مهارت خوبی در کارم داشتم؛ به همین دلیل هر روز بر رونق کارم افزوده می شد. در کنار کار برای مردم عادی، سفارش هایی نیز از ادارات دولتی دریافت می کردم. روزی یک مرد آبادانی و مهندسی آمریکایی به کارگاهم آمدند و از من خواستند که سنگ های ساختمان شرکت نفت واقع در میدان سعدآباد را بتراشم. در زمان ساخت فرودگاه مشهد نیز، مسئولان پروژه، بعد از مشاهده مهارت من در سنگ تراشی، تراش و آماده سازی سنگ های مورد نیاز ساختمان جدید فرودگاه مشهد را به من سفارش دادند.»

از دوازده سالگی سنگ تراشی را شروع کردم

سال ۱۳۲۰ در روستای کاهو به دنیا می آید و مانند بسیاری از نوجوانان آن روزگار به محض رسیدن به دوازده سالگی، راهی بازار کار می شود. ابراهیم، سنگ تراشی را انتخاب می کند، با اینکه این شغل سابقه ای در خانواده اش ندارد. او دلیل این انتخاب را علاقه بیان می کند و می گوید: «به دلیل علاقه ای که به شغل سنگ تراشی داشتم، در کارگاه سنگ تراشی «مرحوم بهبودی» که در مسیر جاده شاندریز قرار داشت، مشغول کار شدم. روزی هفت قران دستمزد می گرفتم. هفت سال شاگردی کردم و با تمام فوت و فن سنگ تراشی آشنا شدم. در نوزده سالگی به عنوان جوان ترین استاد سنگ تراشی، اولین کارگاهم را راه اندازی کردم.»

برادران فر، سیدی - سال ۱۳۴۳ بود که آرامگاه فردوسی را چونان بازاری به هم ریختند و دوباره از نو بنا کردند. در ساخت مجدد بنای آرامگاه علاوه بر هوشنگ سیحون که در رأس کار قرار داشت و همچنین تعدادی از مهندسان تهرانی و خارجی، نقش اصلی را کارگرانی به دوش می کشیدند که بیشترشان از بومیان توس نشین بودند. این پهلوانان قوی اندام، به محض اعلام فراخوان، آماده همکاری شدند. حال بعد از ۵۲ سال دوباره سازندگان بازل، یکی یکی جور می شوند. بعد از قاسم ارفع، سرکارگر آرامگاه و کسی که فردوسی را دفن کرد، علی غلامپور معروف به «اوستا ماشاء...»، آهنگر آرامگاه فردوسی و عرفانی و جوانبرگ، دو تن از کارگران پروژه ساخت آرامگاه، حال رد «ابراهیم امیری»، سنگ تراش آرامگاه فردوسی، را گرفته ایم. ساخت تمام مثلثی های تالار زیرین آرامگاه فردوسی (معروف به کله قندی ها) کار دست ابراهیم هفتاد و شش ساله است.

مهندس سیحون گفت هیچ کس به غیر از سازنده اولش نمی تواند مثل این سنگ را بسازد. همان سنگ تراش را بیاورید

سنگ تراش آرامگاه فردوسی
از ساخت این بنا می گوید

دل سنگ را با تیشه و قلم نرم کردیم

